KR Kammarrätten

RÄTTSFALL

Underskott å travsport

En rörelseidkare, här kallad X, som under ett flertal år jämväl idkat travsportrörelse, hade i sina räkenskaper för år 1945 visserligen upptagit visst belopp såsom avskrivning å de till nämnda rörelse hörande hästarna men icke yrkat avdrag härför i sin år 1946 avlämnade självdeklaration.

Vid taxeringen 1947 redogjorde X för ifrågavarande rörelse under år 1946 (det s. k. ”skattefria” året) och hade bruttoinkomsten härav uppgått till 39 625 kr och utgifterna till 26 939 kr., varför, sedan 20 % avskrivits å hästarnas anskaffningsvärde, 20 500 kr, nettointäkten utgjort 8 585 kr.

Vid taxeringen år 1948 avgav X en detaljerad redogörelse för rörelsen ifråga. Enligt redogörelsen utgjorde bruttoinkomsterna 16 355 kr, medan utgifterna för tränare uppgått till ej mindre än 17 650 kr, samt övriga utgifter (för försäkringar, veterinär, sjukvård, anmälnings- och startavgifter samt för div. andra kostnader) till 6 400 kr. Efter avdrag för verkställd avskrivning till samma belopp som vid nästföregående års taxering utgjorde underskottet 10 695 kr, för vilket X yrkade avdrag.

Vederbörande TN medgav icke avdrag för förenämnda underskott.

X anförde besvär hos PN under yrkande att avdraget måtte beviljas samt yttrade bl. a., att då TN föregående år taxerat honom för det deklarerade överskottet, han funne det anmärkningsvärt att nu bliva förvägrad avdrag för underskott.

I förklaring över besvären anförde TI, att skäl ej visats för ändring i TN:s beslut samt hemställde om avslag å besvären.

PN beslöt i enlighet med denna hemställan.

I besvär hos KR fullföljde X sin förenämnda talan.

Efter en med anledning härav anbefalld granskning av X:s räkenskaper framhöll vederbörande bokgranskare i upprättad promemoria bl. a. följande: Kapplöpningsstallet hade slutavvecklats under år 1949. Då underskott å detsamma icke syntes vara resultat av yrkesmässigt bedriven verksamhet, torde avdrag för sådant underskott icke böra medgivas. Nettointäkt å detsamma deklarerades visserligen år 1947. Detta torde dock sakna praktisk betydelse, alldenstund inkomståret 1946 vore ”skattefritt” och X icke syntes ha taxerats enligt övergångsbestämmelserna till uppbördsförordningen.

Till svar härå meddelade X bl. a. följande: Han vidhölle att yrkesmässigt bedriven verksamhet förelåge. Att nettointäkt uppstått å rörelsen just det ”skattefria” inkomståret berodde icke på någon som helst åtgärd från hans sida utan helt på att hästarna detta år lyckats bättre och erövrat större prissummor än de därpå följande åren.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-16 17:14:17

I förklaring över besvären hemställde TI att beskattningsnämndernas beslut att förvägra X avdrag för underskottet måtte lämnas utan ändring.

Genom utslag den 5 december 1950 tillerkände KR X avdrag för underskott å ifrågavarande rörelse.

Jämväl vid taxeringen år 1949 inkom X till TN med redogörelse för ifrågavarande verksamhet, utvisande ett underskott å 10 885 kr., för vilket X yrkade avdrag. Enligt ifrågavarande redogörelse hade under år 1948 hästarna, med undantag av en, blivit försålda och utgjorde inkomsterna 7 100 kr. och utgifterna 17 985 kr., varav för tränare 10 321 kr.

TN medgav det yrkade avdraget.

Hos PN yrkade TI att, enär underskottet icke syntes vara resultatet av yrkesmässigt bedriven verksamhet och avdrag sålunda icke bort härför medgivas vid taxeringen, beloppet måtte återföras till beskattning.

Sedan X fått del av innehållet i nämnda yrkande, upplyste denne att verksamhetens ringa omfattning de senare åren vore beroende på, att han successivt avvecklat rörelsen.

PN biföll likväl TI:s yrkande och höjde X:s taxeringar.

Över PN:s beslut anförde X därefter besvär hos KR, som genom utslag den 2 maj 1951 biföll besvären.

(Av R.R. meddelat utslag i m o t s a t t riktning, se nedan.)

På förekommen anledning hade inom vederbörande taxeringsavdelning räkenskaperna för ett i en garnisonsstad beläget restaurangföretag blivit föremål för granskning.

Vid granskningen, som avsåg en tidrymd av 5½ år anmärktes bl. a.: Å kontot "Annonser och reklam" hade bokförts vissa belopp, utgörande kostnaderna under tre år för kapplöpningsstall samt inköp av kapplöpningshästar, för vilka utgifter såsom saknande samband med bolagets rörelse avdrag icke borde medgivas vid taxering.

Häremot anförde bolaget bl. a. följande: Då bolaget velat göra reklam för restaurangens danskvällar, som ej varit besökta i önskvärd omfattning, hade bolaget ursprungligen ämnat på taket av restaurangbyggnaden låta uppsätta en större ljusskylt. Enär dansrestaurangen vore av högre klass befarades detta reklamsätt skola medföra den olägenheten, att kundkretsen ej bleve helt av den art, bolaget önskade. Då bolaget i stället i väsentlig utsträckning sökt sin ifrågavarande publik bland "den välsituerade och väluppfostrade militära ungdomen, officerare, samt andra personer med intresse för hästsport", vore det så mycket mera naturligt att bolaget i närheten av staden låtit upprätta ett eget kapplöpningsstall med hästar, som deltagit i av andra hästägare anordnade kapplöpningar. Bolagets namn hade därigenom kommit att nämnas såväl i de vid tävlingarna försålda programmen som i tidningsreferaten från tävlingarna liksom även vid tipsen före varje tävling. Då enligt bolagets förmenande kostnaderna för hållandet av det ifrågavarande stallet vore fullt jämförbara med kostnaderna för ljusskylt eller en annonskampanj hemställdes att den framställda anmärkningen ej måtte vinna beaktande.

1945 års TN förvägrade bolaget vid inkomsttaxeringen nämnda år det yrkade avdraget för reklamkostnader, varjämte TN med anledning av vad som enligt ovan vid granskningen framkommit eftertaxerade bolaget för år 1943.

Sedan bolaget hos PN anfört besvär under hemställan om avdrag för ifrågavarande kostnader, ogillade PN besvären samt höjde därjämte efter framställt yrkande bolagets inkomsttaxering år 1944.

I besvären hos KR anförde bolaget bl. a. följande: Under hänvisning till innehållet i RÅ 1939 not. 732 Fi hemställdes att kapplöningsstallet måtte betraktas såsom en särskild yrkesmässigt bedriven rörelse, lik-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-16 17:14:17

som den av bolaget bedrivna restaurangrörelsen och hotellrörelsen samt att det å stallet uppkomna underskottet finge avdragas från bolagets vinst. Mot att betrakta stallrörelsen som en särskild rörelse kunde visserligen invändas, att bolaget icke fört någon särskild bokföring härför, men hade bolaget ostridigt å reklamkontot bokfört varje inkomst- och utgiftspost för denna rörelse, varför detta konto i denna del kunde betraktas såsom en bokföring för stallrörelsen.

I TI:s förklaring över besvären anförde denne bl. a. följande: Då skattskyldig yrkesmässigt bedreve sådan stallrörelse med särskild bokföring kunde avdrag för underskott å rörelsen i vissa fall godkännas vid taxering. Detta innebure dock icke, att avdrag skulle medgivas för varje hobby, som förorsakade utgifter. En rörelse som den av bolaget bedrivna, där inkomsten endast bestode i ev. vinster å tävlingar kunde knappast drivas enbart med tanke å vinst utan framförallt med tanke på den spänning m. m., som utövandet av sådan rörelse otvivelaktigt måste giva. Bolaget gjorde icke heller gällande, att rörelsen varit avsedd att lämna vinst utan bolaget syntes snarare ha utgått ifrån, att densamma måste gå med underskott men ansett, att förlusten skulle uppvägas av värdet av den reklam för restaurangrörelsen, som skulle erhållas genom kapplöpningsstallet. Även om — såsom i besvärsskriften påstodes — bolagets namn upplästs på tävlingsbanan, vore det likväl svårt att förstå, varför man därav skulle bibringas uppfattningen, att stallet ägdes just av bolagets restaurang samt att tillika föranledas besöka densamma. Den å restaurangen konstaterade ökade publikfrekvensen kunde sålunda med säkerhet sägas icke bero på tillvaron av detta stall utan hade sin grund i de genom kriget föranledda allmänt bekanta förhållandena inom restauranglivet.

KR: Ej ändring.

KR:s utslag faställdes den 29 maj 1951 av RR.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-16 17:14:17